

§ 60, stk. 2, og lovens § 61), og som herefter anviser lejlighederne til de genhusningsberettigede (lovforslagets § 62, stk. 2), udgøres af et i medfør af lovens § 56 nedsat erstatningsboligudvalg, et i medfør af lovens § 57 nedsat samarbejdsvalg eller kommunalbestyrelsen, jfr. lovforslagets § 58.

I lighed med de for almennyttige boligselskaber gældende regler foreslås dog samtidig, at pligten til at stille erstatningslejligheder til rådighed for genhusningen, kan afvikles ved, at de forpligtede indgår direkte aftaler med et saneringselskab om, at selskabet inden for en vis periode kan disponere over genhusningslejligheder, der i antal svarer til den pågældendes genhusningsforpligtelse. Selskabet overtager for sådanne lejligheders vedkommende de øvrige beføjelser som genhusningsmyndighed og anviser herefter selv lejlighederne til de genhusningsberettigede. Disse aftaler, der skal anmeldes til en af de ovenfor nævnte genhusningsmyndigheder, anvendes i almindelighed inden for den almennyttige sektor og forudsættes tilsvarende i almindelighed anvendt på den ved forslaget fastsatte genhusningspligt inden for den private sektor, jfr. lovforslagets § 60, stk. 3.

Genhusningspligten gælder efter lovforslagets § 59, stk. 2, i områder, hvor der er nedsat erstatningsbolig- eller samarbejdsudvalg samt i kommuner, hvor kommunalbestyrelsen efter et skøn over genhusningsbehovet til sanering m. v. træffer beslutning herom. Som nævnt under de almindelige bemærkninger forudsætter sådan beslutning, at reglerne om det almennyttige byggeris genhusningspligt er eller samtidig søges iværksat.

For forholdsvis små udlejningsejendomme, hvor det kan have særlig personlig betydning for udlejeren, til hvem lejlighederne udlejes, foreslås genhusningspligten begrænset derved, at kun udlejningsejendomme med mindst 6 beboelseslejemål skal medvirke ved tilvejebringelsen af erstatningsboliger, jfr. lovforslagets § 59, stk. 1.

Af henvisningen i lovforslagets §§ 59 og 60, stk. 1, til saneringslovens § 55, stk. 1, følger, at de 'der har krav på genhusning' er husstande, der må fraflytte deres hidtidige bolig enten som følge af sanering eller som følge af kondemnering, herunder principielt også kondemnering som følge af brandsikringslovens særlige bestemmelser herom.

Genhusningspligtens omfang er ved lovforslagets § 60, stk. 1, sat til højst hver 3. ledige lejlighed. Visse lejlighedsoverdragelser, hvor ejerens dispositionsfrihed over lejemålet reelt ikke er særlig stor eller, hvor lejligheden ikke reelt forøger ledighedsporteføljen, skal ikke medregnes ved opgørelsen heraf. Dette gælder lejligheder, som over-

drages til ejendomsfunktionærer, ved bytning, eller til boligsøgende, der allerede har bolig i samme ejendom. Endvidere kan der bortses fra beboelseslejligheder, som står i umiddelbar forbindelse med et forretningslokale og udlejes i forbindelse med dette.

Til nr. 6 og 7.

Fra lovens hidtidige § 62, stk. 3, og § 63, stk. 1, er der fjernet bestemmelse om henvisninger til boliganvisningsudvalg, der nu ikke længere kan oprettes.

I den hidtidige § 63, stk. 2 (som herefter bliver paragraffens eneste stykke) findes der adgang til at fastsætte nærmere regler vedrørende indholdet og tidsfrister for anmeldelse af ledige lejligheder til erstatningsbolig- eller samarbejdsudvalget, kommunalbestyrelsen eller saneringsselskaberne, samt tidsfrister for disses anvisning af husstande eller øvrige arbejde.

Med hjemmel i denne bestemmelse og lovens § 33, stk. 3, vil det bl. a. blive foreskrevet, at genhusningsmyndigheden henholdsvis saneringsselskabet senest 2 uger efter anmeldelsen af en ledig lejlighed skal give udlejeren besked om, hvorvidt lejligheden ønskes anvendt som erstatningsbolig, og – i bekræftende fald – om, at evt. huslejetab fra lejlighedens ledighed og til genudlejningen til en sanerings- eller kondemneringsramt husstand kan kræves erstattet hos den sanerende henholdsvis kommunen. Modtager udlejeren ikke sådan besked inden for 2-ugersfristen, kan der frit disponeres over lejligheden til anden side.

Til nr. 8.

For at skabe udtrykkelig lovhjemmel til, at boligministeren kan delegerer beføjelser, som efter saneringsloven formelt tilkommer ham, til en styrelse (boligstyrelsen), og herved navnlig, at den ellers eksisterende klageadgang fra styrelsen til departementet eventuelt vil kunne afskæres, er der indsat de omhandlede bestemmelser som nye § 65, stk. 2 og 3.

Til nr. 9.

Med bøde kan man efter dette forslag straffe den, som ikke foretager anmeldelse af de af erstatningsboligpligten omfattede lejligheder til et erstatningsbolig- eller samarbejdsudvalg, kommunalbestyrelsen eller – for så vidt angår et med saneringsselskabet aftalt antal lejligheder i en bestemt periode, jfr. forslaget § 60, stk. 3 – til det pågældende saneringsselskab.